

דפי עין

"ליהודים הימן אורח" אמר רבי יוחנן

אורלה - זוג מורה

ויבד הווא אומר:

"כִּי נְבָרֵךְ מִצְוֹה וְתֹורַה אָוֶרֶת" (מְגִילַּת ט' ז')

לזורה של אורה מושקוביץ צ"ה

משוואות-גאומטריות

במפרשים

וילע ע"י מ.מושקוביץ * משואות-יצחק 79858 ד.ב.שדה-גת * טל': 08-8616173 * פקס: 08-8616174

שנת תשע"א

פרק ב' ערך

א. הכתב והקבלה .

פרק ד' פסוק ט' ט (ט) העבר לפניך. **ה' מינורי** מיטה היכלה, נסכךיק סגטמאן ולחכים יומשו כ"ב סלמיין וטלויו כלה היכלה, וטלויות לשה מקלה חייו יוקול, וטלויו ס"ה טויגל לפניך, סוחה ה' היכלה, וליה נתקאים גולת סוחה להלמת שונגה. וועז כי גולת שונגע סוח פעל יעלת לפניכי, כה למיט סילעל ספדה (לעון י"ד) סוטה כו' פושלע (וכא"ט פלטנ"ע טס). הוועס היה סער סיינטיט הילט סוטה צמיקס פאוליטם הילך, וכן סולן למיניסס יומס (צאות י"ג) סוטה כו' מוליך. הילך סוטה צמיקס פאוליטם הילך, וכן סולן למיניסס יומס (צאות י"ג) סוטה כו' מוליך. ומאתהדי טס מודאג קלווניסון, וכן כלון שונגע כו' פאנענט לפליך ה' היכלה, וועש סוח תלם ומאתהדי טס מודאג קלווניסון, וכן כלון שונגע כו' פאנענט לפליך ה' היכלה, וועש סוח תלם לפניך מלפק הוא פדרס ונדומס ען סדרדים הילכ ימלט ויטמיטס: (ט) עם קשה ערף. טלי היפטט טיסיס נלק וויטל נצע עס קפס פטוווף, כי מהנס קפס פטוק סוח סולן הילכי טרילום נצע וויתטנטע העט' פיעידייעטו ליחס מורה נלק גדרלייס גרכוס צוימטצעו סילם גלמי טונס ומוניכס היל סספמאן, זה כי לא ימסה היל פטוויס, כתהנו ערפו קפס וגילד זכלן נחופן טעל יעלל לפנטום היל וולס, הילך ייל היל טרייזט נצע כהמו זי.

- כל קב' שתק' מזק' ד' ותרום הסכימ', אה פג'א זע'ן מהוות הקלאי? .1
 מהחיק הגדה אה הCALLAH, אה הסכמה איך מכתיב? .2
 הנה הצעדים שקבע תכיאף הילך כיאף וילך נכלת גרא' תכיאף? .3
 איך קלא נכלת רוכסן? .4
 ואם לא בק' נכלת? .5

* * *

ב. רבינו בחיי

פרק ט' פסוקים ג/, ה/: ט (ג) אש אוכלה. כאשר אוכלה, כי ממנהו האש שומרה בדורותיו.⁶⁴ ורבנן אמר:

(ה) לא בצדקה ובוואר לבנק וננו כי בראשה הנו יוזם יזקלה, וזה כי אילו היה צדיקים לא היו מגורשים מארץ ואמ' כן מה יהודת כספיות האבותן אבל גזון כי הגוים הרוצחים ראות ששלגרכון מושם, ואף אם היה צדיקים לא ישבאו באarity, כי הארץ פקדו בווד מושבו הבטחת האבותן, והקמיה יוכל להיחס עמהם לסת' לד' ארי' אחרה, כי לה' הארץ ומולואה⁵⁶, אבל אתה אי אפשר להם צויארו שם יתענ' דבון אם תחדר.

1. גַּנְגָּה וְקִיךְ "נוֹתֶךְ" כְּלֵגֶל יְהִי מֵסָבֵךְ ד'
 2. נְהִי אֲמֵלָה-תְּנִימָתָה מְלֻכָּתָה ? נְהִי גְּמִינָלָה גְּסָבָךְ ה'
 3. נְהִי תְּמִלָּה תְּמִלָּה ? נְהִי תְּמִלָּה ?
 4. אַתְּ כִּי קְוָרָה גְּפָאָה אִפְּרָא ג' ח' זְזִיקָה ?

* * *

פרק ט' פסוק כה':

(ב'ה) ואחריו נ' ז' יאמר כי הזרבתקי לחתונת צליבם ארכזים ים ארכזים לילת כל החטא הנדרל הזה כי מתחלה אמר ה' לחתונת ארכס עד שאחטול אל ה' יאמר אל תסחט עמו ונחלתו כי זאת חותמת פלטני קידם דרכו מן י' ר' ר' יסחה נועמה ברכונתך ה' על הרעה אשר דבר לצסיות פצלת' ולא חוכיר גמל הארכזים ים ארכזים לילת כי ארוכת מארך שדה ורחבת פון נ' ז'

piske

1. קיימת דילוי אוסף ניידות ניידת כשלעצמה או לא?
 2. האם מחייב דלקת גז?
 3. מהו תרומות ניידות ניידת גז לתחמיזת אקלטאות ומי יספק?

* * *

ד. משך חכמה עם פירוש הרב י. קופלמן.

פרק ו' פסוק ג') ג') וישמעו ה' אליו גם בטעם הדיבר לא אהה תְּהִשְׁתַּחֲתָךְ

הבאור על פי מאמרם בברכות (לו, א) משל מלך
שכעס על בנו (והיה מכהן מכח גדרלה), והוא
אווהבו יושב (לפנוי) ומתריא (ולומר לו דבר). אמר
המלך (ב): אלמלא אהובי וה שיושב לפני (הרגתיך).
אמר: דבר זה תלוי بي (סיד עמר וצילהו). וזה
שאמר "וישמע ה' אלי וכורי" שאלא אהבה
השחיתון. ¹ לכן שמעו אליו וככו שאמר (לעיל
ט. יד) "הרב מנני (ואשמדים)" והראשו שיש
בירו למחול על ידי תפילה.

(ב') נ' קלומר, משום שלכתה של לא אבה (אולו מאיין עבר דעבְּרָה) המשוחזר, שכן זישמע אליה, כי אולי היה הבדר השוכן וככרי שוכנות בחרונה היה צරיך להזכיר ומשמעו וככרי ולא תשוחזר.

knife

1. נסוי קדאי הופלי, ותוכני סכלני נרוש גתתני? קיתין?
 2. נס צביד חניף חניך כל' ליזה פונטן? אג התהפלת נאע?
 3. נס גפוי צה רעל נאע?
 4. גראם נומאניך לא פון זיל' זיל'?

* * *

ה. תוספת ברכה

פרק י' פסוק יב'

כמה ה' אלהיך שואל מעהך וגוי (י"י י"ב)

בגמרא מנוחות מג' ב' חניא, כי רבי מאיר אומר, חייב אדם לברך מאה ברכות בכל יום, שנאמר ועתה ישראל מה זו אלהיך שואל פנה, ופירש' קרי כי מאה עכ'ל, כלומר, קרי המליה "מה" מאה, ובוטט כתבל, והיכונה מה — מאה, שיש מאה אותיות בפסוק זה, ועוד כתבע רמזות שונות, ואמנת אם כל אלה לא ביארו ההכרזה להוציא המליה "מה" מפשטה.

ולפָשַׁר לוֹמֶר בְּטֻעַם הַכְּרָחָה וְהַמְּשֻׁוּם דְּמִצְוָה לְמַלְחָה זוּ שְׁבָאָה בְּכָנוֹת
בִּיטּוֹל הַדָּבָר וְפְחִיתָתוֹתָה, כְּמוֹ בֵּינוֹ וּבֵינֶךָ מַה הִיא (ב' ח'ז'). מַה הַחֲלוּם אֲשֶׁר
חִלְמָתָ (וַיָּשֶׁב), מַה אֲנוֹשָׁ כִּי תָּכוֹנָנוּ (תְּהִלִּים). מַה יִתְרֹן לְאָדָם (קְהֻלָּה). מַה
אָנוּ וּמַה חִיָּנוּ וְחוֹרֵם מֶלֶךְ צָור כְּשַׁהְקָרְלָה וְחַשְׁפֵּל אֶת עַרְכֵן שֶׁל הַעֲרִים אֲשֶׁר
נָתַן לוֹ שְׁלֹמָה, אָמַר מַה הַעֲרִים אֲשֶׁר נָתַתָּה, לְי. (מ"א ט' י"ג), וְהַרְבָּה כְּהַנְּתָן.
וְכָלָם מִמְּבוֹן בְּטּוֹל וְפְחִיתָותָה הַדָּבָרָה וְכָאן בְּפִסְקָה שְׁלֹפְנִינוּ לֹא יִתְכַּן לְפִרְשָׁת
מִמְּבוֹן בְּטּוֹל וְפְחִיתָותָה בִּיחַס תְּבִילָת הַדָּבָר לִירְאָה אֶת ה', וְלֹאֵן חֹזְקִיאוֹת
לְהַמְלָה "מֵה" מִפְשָׁתָה, וּוּרְשָׁתָה.

וכמלואים לבואר זה ראוי להעיר, כי מרגע כמה פעמים לחוץ'ל, שדורשים מלה בתוספת אל"ף (אולי מפני קלות הברתו), כמו כי בושש משה דרשו כי באור שיש (שנות) (שבת). פון מקדש (תגא) פון תקד אש (קדושים נ"ז ב'). תורה צוה לנו משה מורה — כל מאורשה (מאורתה, פהוים), כל תפלות בן דוד — תחת כל אלו (שם). זאת התורה לעולה ולמנחה ולהטאת — תחת זאת התורה לא עולת, לא מנחה ולא חטא וככ' (כלומר, שהעסק בתורה עומד במקומם קרבנות (סוף מנהות). ועוד כהנה. והלשון "עד כן" בנהמיה (ב' ט"ז) רגיל בחוץ'ל בלשון עד כאן.

וגם במקרא עצמו רגילים לבא כמה מלים בהשمة אל"ף, תומים (פ') חולdot) תחת תאומים, בגד (ויזא) ת' בא גה, נחנור (מקץ) ת' אנהנור שלחך (ש"א א') ת' שאלאך, מרשות השנה (פרשת זוז) ת' מראשית, והשנה קולן (רות) ת' ותשאנת, וחזרני חיל (תהליט) ת' ותאורה, וברשי' פ' בא יומש חושך, ת' ויאמש. וברשב"ס ס"פ וירא ארץ המורה ת' האמוריה, ועוד הרבה,

ותנה מכל זה, מזה ומזה און פלא לסגנון הדרשה מה — מאת.

על פיקוח

1. אה דה *סכלערן פודצ'ה הצען דה* זרכין?
2. *סכלערן ריתן תשאמה אוניאנקט אט הוקחות אססאקייט אוניכים*, אה' קרייך תשאמתן?
3. *היך פ' תשאמה ריאסט אט אוניכת הצען דה זרכין?*

* * *

ו. מדרשי תורה להקדוש ר' אנשלמה האשכנזי הי"ד

פרק יא, פסוק ו', ופרק ט, פסוק כד':

ואישר עשה לרין ולאביהם, ולא הזכיר מעשה קידח אם בעבורו) בדור בניו שהוו צדיקים והרים, אם בשוביל מה שנתקלו החקל על דשה אחריו, אוות השם, אם בעבור כי הדען ואביהם התעכbero על ריב לא לדם כי דען כי אבוי אביהם סלק הבכורה סראיבן וידען כי שפט לוי הוא הנבדר ועל דבר זה לך קידח המחלקה:

בבריבים היהת שם יי', אמר זה בעבור שהשם קראם בני ברוי (בסדר ר' יוכיה) באות הסטה, אבל באשר קראם טורים (שם ב' י') אמר זה מדרעתו במי שריבה ואולי העונש היה בשתאר אותו במורום כמי) שנתבאר שם שהיה על דרך נטע:

על פיקוח

1. *היך סיגות שערות ניזא סכלערן פנד פ' הצען נאש קידח מתוכן גאנטען יסססינען?*
2. *הה מאהס' הצען קידחן פערינגן?*
3. *היך דה *סכלערן פודצ'ה גאנטען?* סכלערן: "אנאי?"?*
4. *איך יונת כאס נאש יונת דה התקבָּא?*

* * *